

frist, har han at erlægge en Bøde af 2 Rd. R. M. for hver Uge Arbeidet maatte være længere, end ved Synet er fastsat. Otte Dage, inden Arbeidet paabegyndes, har Kirkeeieren herom at meddele Præsten Underretning, og skal Tiliden, der medgaaer til Arbeidet, regnes fra den af Kirkeeieren bestemte Dag. Saasnart et Bygningsarbejde, der har medført Afbrydelse af Gudstjenesten, er tilendebragt, har Sognepræsten berom at afgive Indberetning til Provsten, og skal denne, dersom Kirkeeieren ei frivillig erlægger den Bøde, som han maatte være skyldig at betale, gjøre Anmeldelse for Amtmanden, der har at sætte Kirkeeieren under Tiltale ved Politiretten til Bødens Erlæggelse. Tale imidlertid særlige Omstændigheder til Undskyldning for Kirkeeieren, da kan Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet efter et af ham indgivet Andragende saavel nedsætte Bøden, som tillade, at den aldeles bortfalder.

62. Afst. § 24.

Provsten meddeler Udskriften af de i denne Lov omhandlede Syn til Biskoppen, der, naar Mangler henstaae uafhjulpne, uden at det iagtages, hvad der i denne Lov er foreskrevet, har derom at afgive Beretning til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

Til § 25.

63. Afst. Forslag af Udvalget:
Paragraphen udgaaer.

64. Afst. § 25.

Menighedsraadet er berettiget til inden Udgangen af Maimaaned at indgive til Provsten de Bemærkninger Kirken og Kirkegaardene angaaende, hvortil det maatte finde Anledning.

Til § 26.

65. Afst. Forslag af Udvalget:

Næstsidste Linie „nogen Forsømmelse“ forandres til „Forsømmelighed“ — „idømmes“ forandres til „paalægges“.

66. Afst. § 26.

Det paahviler den Skolelærer, der besøger Klokkernes Ringning, at drage Omsorg for, at Trækruderne i tørt Veir aabnes hver Mor-

gen og lukkes hver Aften, og kan han, forsaavidt han enten i denne Henseende eller med Hensyn til Klokkernes Ringning, Kirkens og Alterkarrenes Reengjørelse, Kirkehvets Opdrætning m. m. gjør sig skyldig i nogen Forsømmelse, af Biskoppen idømmes en Bøde fra 1 til 5 Rd. R. M.

67. Afst. § 27.

Eier en Kirke sig selv, og er den istand til at bestribe alle de med dens Vedligeholdelse forbundne Udgifter uden Ligning paa Menighedens, da har Bestyrelsen alle de Rettigheder og Forpligtelser, som ere bestemte med Hensyn til Kirkeeierne, efter de nærmere Bestemmelser, som herom maatte blive givne af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Dersom Menigheden derimod ved Paaligning maa bidrage til Kirkens Vedligeholdelse, da kan Communalbestyrelsen eller Sogneforstanderskabet forlange Oversyn eller et særligt Syn eller Sagens Indstilling til Afgjørelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, selv om vedkommende Bestyrelse maatte finde, at der dertil ei er nogen Anledning, men de Udgifter, som derved maatte blive foranledigede, udredes da ogsaa af Communens Kasse. Gjør Bestyrelsen sig skyldig i Forsømmelser, hvorfor § 20 og § 23 har fastsat Bøder, maae dens Medlemmer betale dem af deres egne Midler.

68. Afst. § 28.

Med Hensyn til saadanne Kirker, der eies af de tiendepligtige Sognebeboere eller af andet lignende Interessentskab, har det sit Forblivende ved Forordning af 13de Novbr. 1829, faaet den eller de beskikkede Kirkeværger ogsaa med Hensyn til denne Lovs Bestemmelser indtræder i Kirkeeiernes Sted ligeover for det Offentlige, dog med følgende nærmere Bestemmelser. Kirkeeierne skulle være berettigede til at udnævne paa den i samme Anordnings § 6 bestemte Maade tvende Mænd til paa deres Vegne at tage Beslutning, om det skal have sit Forblivende ved Synets Bestemmelse, eller om Sagen skal afgjøres ved et Oversyn eller af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, ligesom de ogsaa skulle være berettigede til at forlange et særligt Syn afholdt samt i For-